

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 15 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015 declarat de inculpata

Sultanova Diana Bahaghir, născută la 11 februarie 1985, originară din s.Floreni, r-nul Anenii-Noi, domiciliată în s.Tohatin, str.Vadul lui Vodă 1, ap.30, mun.Chișinău.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 25.07.2014 - 15.10.2014,
Instanța de apel: 13.11.2014 - 14.04.2015,
Instanța de recurs: 11.06.2015 - 09.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 15 octombrie 2014, Sultanova Diana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Sultanova Diana, la 28 decembrie 2013, aproximativ la ora 08.30, deplasîndu-se la volanul autoturismului de model „Școda Fabia”, cu n/î C OB 398, pe str.Voluntarilor, mun.Chișinău din direcția str.M.Manole spre str.Uzinelor, mun.Chișinău, a ignorat prevederile pct.45 din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că - „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră; 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, prevederile pct.46 din același Regulament, care stipulează că - „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate să reducă viteza pînă la limita care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lîngă: a) persoane de vîrstă înaintată”, nu a asigurat securitatea circulației rutiere, nu a manifestat dexteritate în conducere, nu a ținut cont de particularitățile porțiunii de drum pe care se deplasa, zonă pietonală dirijată, nu a prevăzut situația periculoasă apărută și anume nu a oprit unitatea de transport atunci cînd a observat pe carosabil pietonul de vîrstă înaintată, dar a continuat deplasarea și în rezultat a comis tamponarea cet.Ignatova Natalia, anul nașterii 1942, care se deplasa de la dreapta la stînga relativ deplasării unității de transport, la o distanță de 2,1 m după trecerea pietonală, în rezultatul căreia ultimei i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1096/D din 04.06.2014, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că acțiunile ei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii în baza căreia este recunoscută vinovată, în special lipsind latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii; - nu există nici o probă care ar confirma faptul că fiind la volanul mijlocului de transport, dînsa a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, fapt ce ar fi dus la cauzarea din imprudentă a vătămării corporale medii a părții vătămate; - instanța la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de declarațiile ei date în ședința de judecată, cît și de ale părții vătămate și a martorilor; - instanța a interpretat eronat normele dreptului material, punînd prioritate unor probe neconstatate în cadrul ședinței de judecată, nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu a ținut cont de contradicțiile din declarațiile părții vătămate, nu a argumentat preferința unor probe față de altele și nu s-a expus asupra probelor pe care ea le-a invocat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de inculpată, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Sultanova Diana în baza art.264 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, în urma verificării și cercetării suplimentare a probelor administrate de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, necătînd la faptul că inculpata nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii, vina acesteia este dovedită pe deplin prin însăși declarațiile inculpatei, a părții vătămate N.Ignatova, a martorului S.Serioghina, cît și prin materialele cauzei – procesele-verbale de cercetare la fața locului, de examinare medicală nr.3958 din 02.04.2013, raportul de expertiză medico-legală nr.1096/D din 04.06.2014, care în ansamblu confirmă vinovăția lui D.Sultanova în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, deoarece conform Regulamentului circulației rutiere, șoferul, conducînd automobilul, care este izvor de pericol social sporit, este obligat să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră. În cauză, cert s-a stabilit că în condițiile și situația rutieră concretă, inculpata se deplasa pe lîngă stația transportului obștesc, pînă la locul unde partea vătămată s-a angajat în trecerea carosabilului la zebra, la loc vizibil fiind plasate semafoare cu buton, fiind prezent marcajul rutier corespunzător, nefiind influențată de alți participanți la trafic, și, observînd partea vătămată la o distanță de circa 10-12 metri în fața sa, în nemijlocita apropiere de trecerea de pietoni, avînd deja parcurs 2,55 metri pe carosabil, fapt recunoscut de însăși inculpată, a avut posibilitatea reală și obligația de a întreprinde toate măsurile de precauție și chiar să oprească unitatea de transport pentru a evita tamponarea pietonului, angajată să traverseze strada.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele inculpatei invocate în apel, inclusiv și referitor la lipsa probelor ce ar demonstra că dînsa, fiind la volanul automobilului, a încălcat regulile de securitate a circulației, fapt ce ar fi dus la cauzarea din imprudentă a vătămarilor corporale medii părții vătămate, precum și că nu s-a ținut cont de declarațiile ei date în cadrul ședinței de judecată, a părții vătămate și a martorului, pe motiv că, reieșind din circumstanțele sus-menționate, vinovăția acesteia în tamponarea părții vătămate și cauzarea acesteia din imprudentă a vătămarilor medii a integrității corporale, a fost integral dovedită, fapta întrunind elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, la individualizarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatei, care anterior nu a fost condamnată,

are la întreținere un copil minor, nu prezintă careva pericol social și corect a ajuns la concluzia că în privința acesteia este posibil aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei sub formă de amendă, eronat a aplicat acesteia pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece aceasta, potrivit sancțiunii art.264 alin.(1) Cod penal, se aplică doar în cazul în care inculpatului i se stabilește pedeapsa închisorii.

5. În recursul ordinar declarat de către inculpată, invocându-se temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta săvârșită de ea nu întrunește elementele infracțiunii; instanțele nu au luat în considerație depozițiile sale, precum și declarațiile părții vătămate care a recunoscut faptul că dînsa nu a respectat regulile de circulație și a traversat strada neregulamentar; instanțele de judecată au ignorat prevederile art.8 Cod de procedură penală în colaborate cu art.389 Cod de procedură penală, care prevede că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului; instanțele de fond au interpretat eronat normele dreptului material, punînd prioritate unor probe neconstatate în cadrul ședințelor de judecată, nu au elucidat și determinat circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, inculpata invocă ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor menționate.

După cum rezultă din conținutul recursului, inculpata D.Sultanova nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.264 alin.(1) Cod penal, considerînd că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii și că lipsesc probe ce ar demonstra că dînsa a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, astfel urma a fi achitată.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, este dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele inculpatei precum că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat de inculpată. Instanța a

efectuat o verificare amplă și minuțioasă a tuturor împrejurărilor cauzei, dând apreciere cuvenită sub aspectul pertinentei și concludenței ansamblului de probe administrate în dosar, constatând că prima instanță corect și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatei D.Sultanova în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Argumentele recurente, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, Colegiul le consideră neîntemeiate. Instanțele de fond, reieșind din prevederile legale nominalizate, au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatei D.Sultanova, a părții vătămate N.Ignatova, a martorului S.Serioghina, precum și celorlalte probe scrise - proceselor-verbale de cercetare la fața locului din 28.12.2013, schiței accidentului rutier, în care sînt fixate poziția automobilului, locul tamponării părții vătămate - la 2,1 metru de trecerea de pietoni și la distanța de 2,55 metri pe carosabil, prezența semafoarelor, inclusiv și cel cu buton, marcajul rutier și indicatoarele la loc vizibil „Trecerea de pietoni”; de examinare medicală nr.3958 din 02.04.2013 a inculpatei, prin care se confirmă că aceasta nu consumase băuturi alcoolice; raportului de expertiză medico-legală nr.1096/D din 04.06.2014, prin care s-a constatat că partea vătămată în urma tamponării s-a ales cu vătămări corporale medii, probe care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurente, precum că concluziile instanțelor de fond privind vinovăția ei nu sînt întemeiate, fiind rezultatul unei analize eronate a probelor administrate.

Colegiul penal reține că, motivele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluziile despre vinovăția lui D.Sultanova să fie juste și întemeiate.

Totodată, Colegiul penal atestă că, reieșind din legislația în vigoare privind încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală, în cazul în care în acțiunile lui există componența de infracțiune, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate de către partea vătămată (pieton), asemenea circumstanță poate fi reținută de către instanța de judecată doar ca circumstanță atenuantă.

Prin urmare, argumentele recurente, precum că nu a comis infracțiunea pentru care a fost condamnată, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra acestora.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarată vinovată, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținînd prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpată și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Sultanova Diana, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 15 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015, în propria ei cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 29 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu